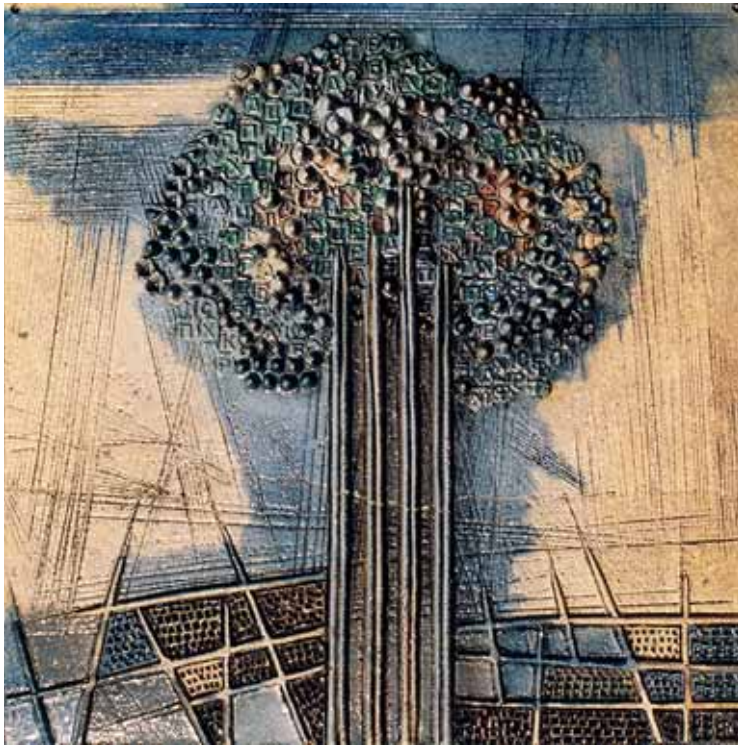

АНДРУСІВ Степан Михайлович

Випускник факультету
декоративно-прикладного мистецтва (1986 р.)

Приват-доцент кафедри художньої кераміки ЛНАМ.
Член Національної спілки художників України

► Декоративна тарілка «Спустошення» із серії «Перестороги». Шлікерна маса, поливи, д 37. 1990

◀ Червоне дерево. Шамот, поливи, солі, окисли, 48x48. 1999

► Гра в бісер. Левкас, теракота, 52x52. 2009

Народився 4 січня 1958 р. у м. Караганда (Казахстан). Батьки, Михайло Семенович та Євдокія Максимівна, — звичайні свідомі українці й багатолітні в'язні сталінських концтаборів.

З дитинства пам'ятає себе за улюбленою справою — малюванням. Малював усюди, де тільки це було можливо. Пізніше до рук йому потрапила глина, і в дитячій уяві почали з'являтися чудернацькі образи, втілені у глиняні фігурки, що і стало поштовхом до навчання цієї справи професійно. Тому у 1975 р. Степан Андрусів вступив на відділ художньої кераміки Косівського технікуму народних художніх промислів ім. В. І. Касіяна, де його викладачами були Г. М. Колос, А. Д. Коб'юк, І. Ю. Добринов.

Здобувши професійні навички в технікумі, за порадою своїх учителів у 1981 р. юнак вступив на кафедру художньої кераміки Львівського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва. Навчався фаху у таких викладачів, як Т. О. Янко, А. Й. Каліш, Е. П. Мисько, С. Г. Коропчак, Т. С. Максисько. Роки навчання в інституті вплинули на формування творчих уподобань митця, дали усвідом-

лення причетності до процесів, які відбувалися в сучасному мистецтві.

Після закінчення інституту він залишився працювати на кафедрі. Протягом 1986–1990 рр. був навчальним майстром, а з 1990 р. — на педагогічній роботі. У 2003–2009 рр. — С. М. Андрусів очолював кафедру художньої кераміки.

Сьогодні С. М. Андрусів — учасник багатьох мистецьких виставок в Україні та за кордоном, керамічних симпозіумів в Опішному. Працює в галузі художньої кераміки, кераміки для архітектурного та ландшафтного середовища, фотографіки.

Згадуючи навчання, Степан Михайлович зазначає, що творче середовище академії, її професорсько-викладацький колектив, мистецьке життя Львова вплинули на формування його творчої особистості й спонукали до індивідуальної праці.

Він переконаний, що кераміка — це таїна, яку чим більше пізнаєш, то більше вона захоплює і тим загаковішою залишається сама. Степан Михайлович захоплюється простою керамікою, тобто багатою внутрішньою філософією самого матеріалу.

АНДРУСІВ Ірина Валеріївна

Випускниця факультету
декоративно-прикладного мистецтва (1986 р.)

Провідний дизайнер
Львівського державного ювелірного заводу

Кольє «Бурштинова фантазія».
Бурштин, біле та жовте золото

Гарнітур «Равлики».
Бурштин, циркони, біле та жовте золото

Підвіска «Рівновага». Біле
золото, топаз, чорні перлини

Жіночий гарнітур.
Хром, діапсиди,
діаманти

Перстень. Біле та жовте
золото, діамант

Перстень. Біле та жовте
золото, цитрин

Перстень. Біле та жовте
золото, діамант

Кольє «НЛО». Біле та жовте
золото, діаманти, бірил

Народилася 27 липня 1963 р. у м. Нестеров Калінінградської області, Росія. Батько — Вікулін Валерій Дмитрович — професійний військовий, мати — Вікуліна Олександрівна — службовець.

У 1981–1986 рр. навчалася на кафедрі художньої кераміки. Педагоги з фаху: Т. О. Янко, К. І. Звіринський, Е. П. Мисько, Т. С. Максисько.

З 1986 р. працює художником у технічному відділі Львівського державного ювелірного заводу. За 24 роки роботи на підприємстві Іриною Валеріївною створено тисячі ескізів ювелірних виробів, сотні з яких впроваджено у виробництво. Окрім серійної продукції створено цілу серію ексклюзивних авторських ювелірних прикрас.

Із 1999 р. бере активну участь у всеукраїнському конкурсі ескізів на найкращий ювелірний дизайн.

І. В. Андрусів є переможцем III Всеукраїнського конкурсу ескізів на кращий ювелірний дизайн 2003 року — володарем I премії конкурсу «Сучасний дизайн в ювелірних прикрасах» за ескіз гарнітура «Карнавал», а також заохочувальної премії за ескіз серії пернів «Успіх». Крім того, переможець IV Всеукраїнського конкурсу ескізів на кращий ювелірний дизайн 2004 року — володар II премії у номінації «Краща каблучка».

Гордістю подружжя Андрусівих є син Максим. Вихований у творчій атмосфері батьків-художників, він також обрав фах митця і нині є студентом Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури.

